

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

CYKLUS ILUSTRACÍ NA TÉMA TRANSFIGURACE TĚLA

BcA. Michal Kocourek

Plzeň 2017

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra designu
Studijní program N8208 Design
Studijní obor Ilustrace a grafický design
Specializace Ilustrace

Diplomová práce

CYKLUS ILUSTRACÍ NA TÉMA TRANSFIGURACE TĚLA

Michal Kocourek

Vedoucí práce: MgA. Ing. Václav Šlajch
Katedra designu

Plzeň 2017

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen uvedených pramenů a literatury

Plzeň, duben 2017

.....

podpis autora

OBSAH

1	PŘEDMLUVA.....	1
2	DŮVODY, POČÁTKY A PRŮBĚH VÝZKUMU.....	4
3	VLASTNÍ PRAXE.....	6
4	POPIS VIZÍ A HALUCINACÍ.....	9
5	REALIZACE.....	11
6	GRAFIKA.....	13
7	ZÁVĚR.....	14
8	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	15
	A) Knižní a periodická literatura.....	15
	B) Internetové zdroje.....	15
9	RESUMÉ.....	17
10	SEZNAM PŘÍLOH.....	19

1 PŘEDMLUVA

“S oblibou používaným a mnohokrát vyzkoušeným nástrojem pro vyvolání koncentrace je známé jednoduché černé zrcadlo. Zatímco křišťálová koule se hodí lépe pro jasnovidecké pokusy, je černé zrcadlo tím nejlepším prostředkem ke koncentraci na démonické fenomény. Tyto metody, které otevírají za pomoci koncentrace astrální svět, jsou exponovanou oblastí, do níž se může odvážit pouze člověk s plným vědomím a prostý pověřivého strachu. Člověk se tu stane velmi snadno obětí vlastních démonických myšlenek. Pokus lze doporučit pouze odvážnému badateli. Experiment se koná v zatemněné místnosti a za červeného osvětlení. Experimentátor se posadí ke stolu a zrcadlo postaví proti sobě. Pak se soustředí na živé přání, aby se zjevily démonické síly. Často se již po čtvrt hodinovém sezení objeví zvláštní, někdy příšerná zjevení, o nichž si může udělat představu pouze ten, kdo sám takto experimentoval.“

Josed Durr – Experimentální
démonologie

(první vydání 1926. Přeložil Josef Veselý; vydalo nakl. Trigon 1993)

Tato pasáž z Durrova pojednání o démonologii byla prvním impulsem k tomu, abych se celou problematikou začal více zabývat a dále jí použil jako inspirační zdroj pro další tvorbu. Techniky nazírání do zrcadel nebo jiných lesklých ploch jsou známou praxí již od počátku civilizace a prolínají se v různých podobách celou její historií. Egypťané nahlíželi do nádob s olejem, Aztékové do zrcadel z drahých kamenů. Řekové používali nazírání k předvídání budoucnosti¹. Černé zrcadlo měl i John Dee² a velké oblíbenosti se pokusům se zrcadly dostalo i v době Viktoriánské.

Podle moderního výzkumu způsobuje nazírání do zrcadel, ale i do očí jiných lidí, za určitých podmínek halucinogenní stavy, pocity odtržení od těla a podobně. Zdá se, že v lidech spouští podobný pocit disociace, jako prožívají lidé s posttraumatickou stresovou poruchou nebo schizofrenici³. Popisované fenomény, způsob jejich dosažení i čas

1 Mirror Mirror on the Wall: The Art and History of Srying, associationofparanormalstudy.wordpress.com.

2 Aztécké zrcadlo používal i John Dee. Momentálně uloženo v The British Museum.

3 Giovanni B Caputo, Strange-face-in-the-mirror illusion. Poprvé publikováno 1.1.2010.

jejich zjevení se shodují s vyvoláváním démonů a podobných jevů popisovaných magickou tradicí (ale kupříkladu Durr si uvědomuje možnost bludů a dalšími pokusy se tuto možnost snaží vyvrátit).

Pro vlastní pokusy jsem se rozhodl postupovat podle návodů uvedených v Experimentální Démonologii a vypůjčil jsem si i pár drobností z jiných spisů, abych celé záležitosti dodal na efektu. Ritualizování celého procesu, využití pomůcek apod. má značný dopad na dosažené výsledky. Rozhodě se vám bude lépe provádět podobná záležitost osamoceně, při odbíjení půlnoci z kostelní věže, za vykuřování vonných olejů a v uzavřené místnosti, než vedle stolu hulákajících kolegů při polední pauze. Je to psychologická hra a jako k takové je třeba k ní přistupovat. Zároveň to chápu jako součást tvůrčího procesu, jež vede ke konečnému vytvoření výsledného díla.

Vytvořit sérii ilustrací, kterou teď držíte v rukou, jsem se rozhodl ještě na úplném začátku mého studia věcí magických a okultních. Vedla k tomu fascinace starými grimoáry, stohy nesrozumitelných symbolů, tabulek a textů a aura tajemna, které k tomu neodmyslitelně patří. Nebral jsem to tehdy nijak vážně a viděl jsem v tom jen způsob získání inspirace a pobavení. Dnes už je mé chápání této problematiky zcela jiné. Začal jsem rozpoznávat rozdíl mezi laciným esoterismem a čarodějnictvím, slibující neuvěřitelné výsledky a poznání na základě pochybných technik a drahých kurzů, se kterými se tak často můžeme setkat a naukou o poznání těžší a v mnohém střízlivější, které se za oponou jinotajů a zastaralé terminologie častokrát skrývá. Ač tedy už tyto záležitosti na lehkou váhu rozhodně neberu, rozhodl jsem se započatou práci dokončit v podobném duchu, jak jsem jí započal. Nejde tedy o věc praktickou, která by v sobě nesla určitou konkrétní nauku, ale spíš o záležitost pocitovou, které by měla v pozorovateli vzbudit inspiraci a touhu dozvědět se víc. Chtěl bych, aby působila podobně, jako na mě působily magické spisy v době, kdy jsem jim vůbec nerozuměl, ale možná právě proto jsem k nim byl tolik přitahován.

To však neznamená, že by věci v ní obsažené byly naprostým výmyslem. Veškeré texty jsou psané upravenou Thébskou abecedou a kdokoliv je může s trochou snahy přečíst, symboly jsou buď mé vlastní, které jsem si pro práci se zrcadlem vytvořil, nebo upravené pečetě se zavedeným významem. Ilustrace postupně mapují průběh nazírání a halucinace, které jsem během rituálu zažíval. Přistupoval jsem k nim ze začátku se snahou o přesnost a věrnost zobrazení, ale svůj přístup jsem musel časem změnit. Rozsah deformací a efektů,

keré se při těchto stavech dostavují, je velmi proměnlivý a pestrý. K jeho přesnému záznamu by se spíš hodila animace, než malba a tak častokrát kombinuji aspekty více vizí do jedné ilustrace. V knize jsou také ilustrace seřazeny za sebou tak, aby logicky navazovaly a vyústily v určitý výsledek. Při nazírání samotném tomu však tak být nemusí. Zároveň jsem do nich přidal i pocity z přípravy na samotný proces, ke kterému jsem využíval například i-Dosery, tj. nahrávky, které využívají binaurálních tepů ke změně nálady a vnímání posluchače (osobně jsem si oblíbil track Gates of Hades a nejmíc jsem s ním také pracoval).

Knihá tedy není praktickou magickou pomůckou, není ani přesnou studií (i když k ní má určitě blízko).

V zásadě je to vlastně návada.

2 DŮVODY, POČÁTKY A PRŮBĚH VÝZKUMU

Text předchozí kapitoly je krátkou předmluvou použitou přímo v knize. Nyní se budu zabývat rozpracování teoretické části nastíněné v předmluvě a poté přistoupím k praktickému provedení.

O záležitosti okultní jsem se samozřejmě zajímal již dříve, tehdy jsem jim však příliš neporozuměl a vždy jsem se pohyboval jen na povrchu a ve spleti mýtů a předpokladů. Jako fanoušek hororu a ilustrátor her s tematikou temné fantasy jsem se tomu ostatně ani vyhnout nemohl. Zlom přišel s prací na karetní hře Sorcerer. Stylově je hra zasazena do válek čarodějů na pozadí viktoriánské Anglie. V tomto období se dostává zájem o esoterické vědy v Evropě do běžné společnosti a vznikají kulty a společenství, která dodnes ovlivňují scénu na poli magie. Příkladem uveďme třeba Hermetický řád Zlatého úsvitu založený v roce 1888 zednáři Westcottem, Woodmanem a Mathersem, nebo Theosofická společnost Heleny Petrovny Blavatské. Knihy a spisy těchto spolků, ale i jednotlivých hermetiků a mágů Francouzských i Německých, jsou dnes přístupné častokrát i v českém překladu (některé z nich vznikaly tajně během komunismu a na světlo se dostávají až v devadesátých letech). Původně jsem tedy začal tyto spisy číst spíš jen kvůli symbolům, pečetím a popisům rekvizit, které bych mohl použít v ilustracích. Během tohoto studia jsem narazil na spis Experimentální démonologie, který popisoval způsob nazírání do černých zrcadel. Již v té době jsem věděl, že se tímto způsobem dají vyvolat silné autohalucinace a to mě utvrdilo v názoru, že některé z uvedených technik zřejmě mohou mít určitý dopad na lidskou psychiku a vyvolávat vize, které vedly k domněnkám a teoriím o démonech a bytostech jim podobným. V té době jsem si zadal téma diplomové práce a rozhodl se v jejím rámci rozšířit svůj výzkum.

V první fázi jsem se tedy zabýval jen technikami, díky kterým bych mohl získávat vize a vidiny, na jejichž základě bych mohl malovat. Dnes vím, že mi to do určité míry ztížilo a zpomalilo postup, jelikož jsem tápal v různých magických systémech, praktikoval jen jejich části, což častokrát nutně vedlo k neúspěchu a nechuti pokračovat. Až později jsem pochopil, jak to celé funguje a jaká cvičení na sebe navázat, aby to vedlo ke konkrétním výsledkům. Magické knihy bývají často zmatené, plné odkazů a častokrát obsahují určité chytáky, jako pojistky před

“nehodnými“ čtenáři - kupříkladu se jedna kapitola zabývá složitou meditací a hned v další je zvláštní návod na elixír neviditelnosti. Autor samozřejmě věděl, že neviditelnost je nereálná hloupost a důležitá je meditace, avšak uvedl tam tuto pasáž kvůli čtenářům, kteří touží po neuvěřitelných výsledcích bez námahy. Ti pak část o meditaci přehlédnou a budou se pachtit s elixíry, které jim přinesou maximálně bolení břicha... Hermetici a mágové nikdy nestáli o zástupy následovníků a schválně tak zastírali své poznání. Všem těmto věcem se může člověk nějak vyhnout, pracuje-li pod určitým vedením, já však, jako samouk, jsem s tím ze začátku hodně bojoval. A ostatně i teď si monhými pokročilými technikami opravdu nejsem jistý (a ještě dlouho nebudu).

Důležitý klíč, jak k celému problému přistupovat, jsem našel až v knihách z posledních padesáti let, které pracují s moderní terminologií a hovoří mnohem méně zastřeně⁴. Závěrem této kapitoly bych tak jenom rád shrnul magii, kterou se zabývám, na základě moderního hnutí chaosmagie – magie je způsob práce s vlastní psychikou a to dosti svérázným a kreativním způsobem. Zahrnuje meditační a rituální techniky k vylepšení soustředění, vnímání světa a své vlastní existence, v nichž a pracuje i s fenomény jako je lucidní snění a podobné. Osobně neshledávám na magii nic nadpřirozeného. Dnes už jsme schopni mnoho z těchto fenoménů vysvětlit a popsat a k podobným výsledkům se dá dojít i různými jinými způsoby. Přesto však (a možná právě proto) ji shledává hodnou praktikování. Jelikož na rozdíl od současných esoterických hnutí a guru neslibuje osvícení během víkendového kurzu, ale dlouhodobou zajímavou cestu s mnoha konkrétními a velmi prospěšnými výsledky.

4 Například - HINE, Phil. Prachaos, nebo CARROLL, Peter. Liber null & Psychonaut

3 VLASTNÍ PRAXE

3.1 Nazírání

Nejdůležitější částí byla práce s černým zrcadlem. Jak takové černé zrcadlo vypadá? Vypněte si obrazovku svého monitoru nebo telefonu a máte ho... Je to v podstatě jakákoli zrcadlová plocha s černým podkladem. Používá se třeba jen odraz vodní hladiny v černé nádobě nebo okno, za nímž je černočerná noc. Tvary jsou popisovány různě, ale evidentně je to celkem jedno. Osobně jsem použil obyčejné sklo odpovídající formátu A4, jež jsem na odvrácené straně zatřel černým akrylem a vložil do jednoduchého černého rámu – rám by měl být černý, nebo alespoň tmavý, aby při nazírání neodváděl pozornost. Po stranách jsem zrcadlo vyzdobil ochrannými nápisy z knihy *Clavicula Salomonis Regis* (17. stol.). Konkrétně jmény Michael, Tetragramaton, Primeumaton a Anaphaxeton. Zrcadlo uchovávám zabalené v černém šátku, abych mu dodal punc výjimečnosti. Jako další pomůcky používám špunty do uší pro lepší koncentraci a abych se vyhnul případného vyrušení hlasitých zvuků z ulice, (někdy) kapky na zvlhčení očí a červenou lampu s nastavitelnou stmívatelnou žárovkou (osvědčila se mi mnohem lépe než svíčky).

Praxe vypadá následovně. Operatér se posadí proti černému zrcadlu tak, aby v odrazu vyděl jen svůj obličej. Je vhodné mít za sebou jen holou zeď a ideálně mít zeď nebo nějakou zábranu i za zrcadlem. Pokud má člověk v periferním vidění příliš různých vjemů a předmětů, kazit to soustředění na vlastní odraz. Následně se zakotví na určitém bodu v odrazu, např. na oči nebo na “třetí oko“, tedy místo uprostřed čela. Není zas takový problém očima bloudit po odraze, ale rozhodně to spíš škodí, než pomáhá. Pak čeká a sleduje. Ideálně se snaží nemrkat. První vize se častokrát dostaví již během prvních pár minut a jejich gradace záleží na schopnostech pozorovatele.

Základní problém jsem měl s únavou očí. Pracuji jako malíř digitálních ilustrací a to zahrnuje častokrát celé dny strávené soustředěním se na monitor. Pokud jsem po pracovním dnu chtěl večer provést pokus s nazíráním, častokrát jsem už po pěti minutách slzel a pociťoval silné pálení očí, což samozřejmě celý pokus zkazilo. Nejdříve jsem používal kapky do očí, což více méně pomáhalo. Také jsem vyčleňoval speciální

dny, kdy jsem počítač používal jen minimálně, avšak to k velkým změnám nevedlo. Přelom přišel ve chvíli, kdy jsem začal nazírání záměrně cvičit i mimo pokusy samotné. Stačilo umístit si do pokoje na zed' papírek s velkou černou tečkou v úrovni očí v meditativní poloze. Při meditacích jsem pak na tento bod soustředěně hleděl a snažil se nemrkat. Velmi brzy tak člověk může tento pud ovládnout a na místo mrknutí jen přivírat oči, čímž je zvlhčí, ale nepřeruší soustředěný pohled. Zároveň si tak oči na tuto činnost zvyknou a pálení a podráždění se dostavuje mnohem později. Praktikovat toto cvičení se dá i během jízd ve vlaku či MHD. Stačí si prostě vybrat nějaký výraznější bod a zírat... Po delším praktikování tohoto cvičení jsem úplně přestal používat kapky a mé výsledky se znatelně zlepšily.

3.2 Příprava na nazírání

Jak jsem psal v předmluvě, je dobré se na rituál nazírání určitým způsobem připravit. V podstatě jde jen o to udělat znatelný rozdíl mezi všední realitou a realitou magickou v čase rituálu. Zase – je to psychologická hra. Nic nadpřirozeného. A tak jsem k tomu zkoušel docházet různými způsoby. Jak dechovými cvičeními, tak třeba malými pentagramovými rituály a podobně. Oblíbil jsem si zejména použití i-Doserů. Tedy nahrávek, jež využívají binaurálních tepů ke změně nálady a vnímání posluchače. Občas se označují názvem “zvuková droga”. I-Doser není jediná aplikace, která tento systém využívá, ale z vyzkoušených mi sedla nejvíce. Dá se sehnat obrovské množství tracků s různými efekty. Ať už napodobujícími stavy reálných drog, tak jen navozující únavu, nebo naopak příliv energie. Tracky jsou zpravidla kolem půl hodiny dlouhé a k jejich poslechu je třeba mít kvalitní a dobře těsnící sluchátka a zakryté oči. Vyzkoušel jsem jich mnoho. Některé mi fungovaly, některé málo a hodně z nich vůbec. Byl tu však jeden, který nikdy nezklamal a opravdu mě přesvědčil o účinnosti i-Doseru. Track Gates of Hades je jeden z nejznámějších a má navozovat stav panické hrůzy. Dokonce existovala i takzvaná “Gates of Hades challenge” v jejímž rámci se lidé natáčeli při pokusu doposlouchat tento track do konce. Mnohým se to nezdařilo a častokrát to trochu připomíná záběry z exorcismu. Jako hororového nadšence mě samozřejmě oslovil. Samotný track je půl hodiny dlouhý a obsahuje dva “nájezdy” ve kterých u mě (a podle videí a osobních rozhovorů i mnohých dalších) docházelo k svalovým stahům a pocitům odosobnění a děsu. Při vícenásobném

poslechu jsem se již naučil s daným stavem pracovat a dosahovat díky němu i jiných vjemů. Tyto dva nájezdy, které přecházejí těsně před koncem, jsem zahrnul i do samotné série.

4 POPIS VIZÍ A HALUCINACÍ

Přípravné rituály byly provedeny, červené světlo svítí a nazírání začíná. Co teď? Vize se můžou dost lišit. Z výpovědí jiných experimentátorů vím, že existuje široké spektrum halucinací a u každého se projevují jinak. Někteří vidí zvířecí tváře, nebo mix lidských a zvířecích rysů. Někteří vypovídají o tom, že viděli tváře svých blízkých, zejména starších lidí. Někteří, jako já, zažívají deformace svého vlastního obličeje a občas přechod do zcela abstraktních vizí, kdy se odraz zcela ztratí a zůstává jen čistá černota, občas protkaná záblesky jakýchsi mlhovin. Také záleží na nasvícení. Při svícení shora mám oči ponořené ve stínu a tak takřka hned první věc, co se objeví již třeba po pouhých dvou minutách, je prohloubení těchto stínů na otvory, jež připomínají zející díry očních důlků v lebce. Velmi často dochází k rozdrobení okrajů obličeje na menší body, nebo jejich úplné zmizení. Mizet mohou i celé části tváře, jako třeba nos nebo ústa. Celá tvář se dá do pohybu a tvary se začnou zplošťovat a zjednodušovat. Po pár minutách dochází k odosobnění. Člověk už nevnímá obraz jako odraz své vlastní tváře, ale spíš jako jinou entitu. Občas se pak stane, že se halucinace ustálí a odraz je takřka nezměněn. Jen se třeba usmívá. Zatím co vy jste si celkem dost jistý tím, že se nesmějete. Předpokládám, že právě tyto pocity mohly vést k oblibě této techniky v démonologické praxi. Avšak i v Experimentální démonologii autor popisuje, že s vyvolanou entitou hovořil. To se mi osobně nepovedlo a nezaznamenal jsem ani žádnou podobnou výpověď z pokusů, jež byly prováděny pod vědeckým dohledem. Tato otázka tak pro mě zůstává otevřená. Nepřijde mi to však nemožné. Z vlastní zkušenosti vím, že je možné se dostat do stavů, kdy se dá komunikovat s jakýmsi druhým hlasem, nad jehož odpověďmi nemám plnou kontrolu. Ostatně i rozhovory během snů vedeme sami se sebou a přesto jsou kolikrát minimálně překvapivé. Při dostatečném stavu odosobnění a vytržení z reality by tak teoreticky mohl tento hlas začít komunikovat skrz danou vizi. To je ovšem jen má vlastní teorie a nerad bych se tu příliš pouštěl do podobné pseudovědy.

Je dokázáno, že k podobným efektům může člověk dojít i nazíráním na fotografii své nebo cizí tváře, nebo přímo pohledem na nehybný obličej někoho jiného. S tímto jsem také tolik neexperimentoval, jelikož jsem se snažil soustředit na klasickou démonologickou tradici, která s těmito postupy nepracuje.

Prožívané stavy však nemají nutně pouze vizuální dopad. Ten je sice samozřejmě nejsilnější, ovšem tělo reaguje na tuto netradiční situaci různými způsoby. Ze začátku mi vždy “běhal mráz po zádech“ a dokonce se dostavily efekty, které do určité míry popisuje i Durr, tedy například pocity doteků a podobně. Při jednom z prvních pokusů jsem měl pocit, že mě něco chytlo za hlavu a začalo drtit lebku. Polohlasem jsem začal předříkávat jednoduché exorcistické formule a pocit okamžitě pominul. Samozřejmě se nedomnívám, že jsem snad byl napaden nějakou démonickou entitou, není na tom nic složitého. Ovšem pokud to člověk správně podá, tak mohu s klidným svědomím říct, že zatímco jsem provozoval starý démonologický rituál a díval jsem se v tváří tvář pokřivenému zjevení, ubránil jsem se bolestivým pocitům za použitý ochranných formulí. A to je přeci jen celkem parádní zážitek.

5 REALIZACE

5.1 Logika zobrazení

Jelikož jsem používal k nasvícení pouze červené světlo, nebyly výsledné vjemy barevně nijak moc zajímavé. Proto jsem se rozhodl barvu zcela vynechat. Práce je tedy celá provedena v černobílé s prvky transparentní žlutí (zejména v první části) a modré (vedlejší efekt pracovního potupu). Barvy jsem pak zvýrazňoval při digitální úpravě knihy, ale přesto jsem je netlačil do popředí.

Malířský projev se postupně mění v závislosti na deformacích. Bylo to zaprvé způsobeno podstatou zobrazovaného a zadruhé skutečností, že se tak měnil takřka přirozeně při hledání možností. Ze začátku jsem dělal celkem podrobné nákresy a kombinoval různé fenomény dohromady. Faktem ale je, že vzniklé halucinace mají většinou dost prchavý charakter a tak k takhle detailním pohledům nedochází. Proto jsem v druhé části zkusil kresbu zcela vynechat a pracovat jinými prostředky. Nabyté zkušenosti jsem pak využil ve třetí části, kde jsem zcela zavrhl figurální část a zůstal jen u zobrazování mlhovin.

5.2 Technika

V první části jsem vytvářel podkresby uhlím na šedou plochu a ty navyšoval bělobou. Nejprve temperou, pak jsem přešel na akryl. Na závěr jsem práce zatíral jemnou vrstvou oleje s transparentní žlutí a dodatečně vytahoval nejvyšší světla. V druhé části jsem přešel na akryl s airbrushem a spreji. Kombinovat akryl s airbrushem mi přineslo zcela nové možnosti. Tato technika pro mě však byla nová a ztratil jsem mnoho času s pokusy a snahami ji ovládnout. Nápad použít airbrush přišel docela pozdě a navíc jsem si evidentně nekoupil zrovna nejlepší pistoli. Většinu času jsem ji spíš opravoval, než s ní pracoval. Z toho důvodu jsem nemohl tento aspekt výrazně rozvinout a přiklonil jsem se k použití klasických sprejů. Ty byly spolehlivé a pomohly mi k mnoha perfektním efektům, které mě přiblížily k zaznamenání daných fenoménů mnohem více než kresba v první části. Nešlo s nimi však pracovat příliš detailně. Bohužel. Většinu malby jsem tak stále prováděl akrylem. Vždy jsem si vytvořil tmavý podklad a ten dále navyšoval jemnými vrstvami běloby. Při tomto překrývání dochází k namodralému nádechu, který jsem zvýraznil při digitální úpravě

5.3 Digitální úprava ilustrací

Ilustrace jsou původně dělané ve formátu A3 a A4 na výšku. Při tvorbě knihy jsem se ale rozhodl s nimi zaplnit dvoustrany a proto jsem se uchýlil k digitální koláži. Podklady jsem bral pouze z vytvořených ilustrací. Původně jsem chtěl z těchto rozšíření vytvořit jen podklad k textům a symbolům na protilehlé straně, avšak během práce jsem došel k názoru, že častokrát plnohodnotně rozšiřují původní ilustraci a bylo by vhodné to ničím nerozbít a nepřekrývat. Závěrečná ilustrace je pak celkově složená tímto způsobem z ilustrací předchozích.

6 GRAFIKA

6.1 Písmo

Použitý font jsem vytvořil na základě Thébské abecedy, (také známé jako Honoriova abeceda či Honoriovy runy, ač s runami nemá nic společného) která byla poprvé zaznamenána začátkem šestnáctého století v Polygraphii, jež napsal Johannes Trithemius. Ten jí sice odkazuje na Honoria Thébského, avšak krom jeho tvrzení k tomu žádný jiný důkaz není. Každopádně si získala v magických kruzích velkou oblibu a i dnes se hojně využívá v rituální praxi, nebo psaní grimoárů. Původní písmo bylo vytvořeno pro starou latinskou abecedu a proto neobsahuje znaky J, U a W, avšak ty nebylo složité odvodit. Ne, že by snad již nebylo mnoho fontů s touto abecedou vytvořeno, ale všechny se zpravidla drží starého formátu. Tento vzhled písma se mi ale nehodil do grafického stylu, který jsem chtěl použít, a proto jsem ho upravil do zjednodušené podoby, která obloučky nahrazuje ostrými úhly.

6.2 Symboly

Použité symboly se nesou ve stejném duchu jako písmo. Zpravidla navazují na tradiční symboliku, ale jsou upraveny a pozměněny do čistějšího grafického stylu. Hlavní důvod k tomuto kroku je moje znechucení jistým staromilství, které se v těchto kruzích často objevuje. Používání kostí (které mi dal strejda z vesnice), psaní na kůži (kterou jsem si koupil v nějakém internetovém e-shopu) a ověšování se replikami středověkých šperků mi v dnešní době přijde jako zbytečná manýra a nerad bych se do podobného proudu zařazoval.

6.3 Rozvržení

Symboly a psaný text na sebe logicky navazují a v podstatě kopírují vyvolávání podle Durra. Začínají přivolávací formulí. Pak přichází vyvolávací pečetě a ochranné symboly. Následuje přinucování, démon se vzpouzí a proto je třeba použít zaklínání exorcismu k jeho spoutání, poté démon vyjevuje vědění a operatér se dostává do stavů změněného vědomí, jež jsou vyjádřeny ve třetí části abstraktní malbou a závěrečnou koláží.

7 ZÁVĚR

Důležitější než samotný výsledek tohoto konkrétní projektu jsou pro mě nové postupy, které jsem se při práci na něm naučil, a principy, které jsem si ujasnil a lépe definoval. Nikdy před tím jsem se neuchýlil k abstrakci nebo takto stylizované malbě, ale je mi jasné, že jí chci do budoucna rozhodně nadále rozvíjet a upustit od kresebného stylu, který jsem preferoval dříve. Také jsem konečně přišel na chuť práci s akrylem a naučil se ho používat bez potřeby podkresby. Zásadní bylo použití airbrushu a sprejů, které mi změnily pohled na postup a způsob malby, který jsem do teď měl. Neméně důležitý je i vliv nauky, kterou jsem si díky tomuto projektu osvojil a kterou hodlám dál využívat jako hlavní inspirační prvek ve svých volných projektech.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ:

a) Knižní a periodická literatura

1. DÜRR, Josef. Experimentální démonologie. Praha: Trigon, 1993. ISBN 80-85320-39-8.
2. CARROLL, Peter. Liber null & Psychonaut. Praha: Vodnář, 2007. ISBN 978-80-86226-76-7
3. HINE, Phil. Prachaos. Praha. Vodnář, 2008. ISBN 978-80-86226-88-0
4. MATHERS. S. L. MacGregor. Goetia. Praha. OLDM, 2009. ISBN 978-80-904245-3-1
5. KARIKA, Josef. Zóny stínu. Praha. Vodnář, 2005. ISBN 80-86226-57-3
6. BARDON, František. Brána k opravdovému zasvěcení. Třebíč. ASU Třebíč, 1994. ISBN 80-901939-1-9
7. LASENIC, Pierre de. Hermetická iniciace Martinismu. Praha. Vodnář, 2011. ISBN 978-80-7439-019-7
8. Černý drak: Tajemné síly člověkem ovládnuté. Praha. Trigon, 1991. ISBN 80-85320-14-2

b) Internetové zdroje

1. Malkuth. Sympatetická magie. Dostupné na www.grimoar.cz
2. Bluefluke. The Psychonaut field manual. Dostupné na www.occultresource.net
3. Veselý, Josef. Čím se živý ghulové?. Dostupné na www.grimoar.cz
4. Olij. Kritika chaosmagie. Dostupné na www.grimoar.cz

5. Papus. Základy praktické magie. Dostupné na www.grimoar.cz
6. Lévi, Elifas. Claviculae Salamonis. Dostupné na www.grimoar.cz
7. Arbatel. Z magie starých. Dostupné na www.grimoar.cz

Resumé

Práce se zaměřuje na studium a volné zaznamenání halucinací a vizí vzniklých při provozování starého démonologického rituálu a praktik s ním spojených, které jsem sám zvolil.

Při studiu starých magických spisů jsem si všiml, že určité rituály mají dopad na lidskou psychiku a mohou vyvolat silné autohalucinace. Rozhodl jsem se blíže seznámit s praktikou známou jako nazírání do černého zrcadla. Soudobá věda mi potvrdila, že dlouhodobé a nehybné pozorování vlastního odrazu v zrcadle při ztlumeném světle může opravdu vyvolávat vize a změněné stavy vědomí. Stejného efektu jde docílit i hleděním na fotografie tváří, nebo hleděním na obličej jiné osoby. Rozhodl jsem se postupovat podle návodu popsáném v knize Základy experimentální demonologie z roku 1926 a danou praxi obohatit o vlastní pomůcky ze současnosti. Jako například poslechem I-Doser tracků, které mění stav posluchače za pomoci binaurálním tepů.

Výsledná práce je série dvaceti černobílých ilustrací, které zaznamenávají širokou paletu změny tváře a vizí. Začínají pečlivými kresebnými studii, pokračují přes stylizované a zjednodušené malby a končí abstraktními mlhovinami. Ilustrace byly následně naskenovány a rozšiřovány digitální koláží využívajících pouze těchto ilustrací. Sérii uzavírá ilustrace vytvořena již zcela digitálně z ilustrací předchozích. Používal jsem zejména uhly, akrylové barvy, airbrush a spreje. Některé z prací mají pak jemný barevná nádech provedený olejem, který je následně akcentován v digitální úpravě. Součástí knihy jsou i texty a symboly vycházející z tradičních magických pečení a Thébské abecedy. Vše je však upraveno do podoby odpovídající jednadvacátému století.

Knihy by měla v čtenáři vzbuzovat atmosféru jakéhosi současného magického grimoáru (ač jí ve stutečnosti není a nemá být) a ideálně chuť se jimi v budoucnu zabývat.

Knihy tedy není praktickou magickou pomůckou, není ani přesnou studií (i když k ní má určitě blízko). V zásadě je to vlastně návnada.

Summary

The work aims to study and capture hallucinations and visions caused by attempting an old demology ritual and related practises of my own choosing

While studying old works on magic, I noticed that certain rituals have impact on human psyche and might cause strong auto-hallucinations. I decided to explore the technique known as looking into black mirror. Contemporary science shows that motionless staring at ones own reflection in the mirror under dim light might after some time really bring about visions and altered states of consciousness. Same efect may be caused also by watching pictures of faces or faces of other people. I decided to follow the instructions from Basic experimental demonology published at 1926, and combine them with nowadays tools such as i-dosers, sound tracks designed to chenge listeners state of consciousness using binaural beats.

The result is a series of twenty black and white illustrations that map a wide array of changes in face and visions. It starts with propper drawings and studies, than moves to stylized and simplified paintings and results in abstract nebulas. The illustrations were scanned and extended via digital collage using these illustrations only. Final illustration of the series was made in digital using the previous illustrations. I mostly worked with charcoal, acrylic paint, airbrush and spray. Some of the illustrations are mildly collored with oil, which was then stressed in digital. The book also contains texts and symbols based on traditional magical seals and and theban alphabet. Everything is refined to better fit 21th century.

The book should give the impression of a contemporary magical grimoire (though it is not and is not even supposed to be one) and encourage the reader to explore the subject further.

The book is therefore not a practical object of magic, not even a precise study (but it is not far from being one). Basically it is a lure.

Seznam příloh

Příloha 1

Šalamounův magický trojúhelník

Příloha 2

Luciferův sigil.

Příloha 3

Tradiční vzhled Thébské abedecy.

Příloha 4

Stanislas De Guaita: Le Temple de Satan – Ilustrace.

Příloha 5

Pečeť Lucifuga.

Příloha 6

Příklady návrhů nepoužitých pečetí.

Příloha 7

Příklad rozvržení pracovní plochy při nazírání.

Příloha 8

Jednoduché černé zrcadlo používané při pokusech.

Příloha 9

Pozice při poslechu tracků i-Doser.

Příloha 10

Znamení chaosmagie.

Příloha 11

Gates of Hades challenge

Příloha 12

Skica k malbě.

Příloha 13

Skica k malbě.

Příloha 14

Nepoužitá skica.

Příloha 15

Jeden z pokusů deformace celého těla.

Příloha 16

Původní pokusy s abstrakcí ze skicáku.

Příloha 17

Výběr z cyklu. Část první.

Příloha 18

Výběr z cyklu. Část první.

Příloha 19

Výběr z cyklu. Část druhá.

Příloha 20

Výběr z cyklu. Část druhá.

Příloha 21

Výběr z cyklu. Část třetí.

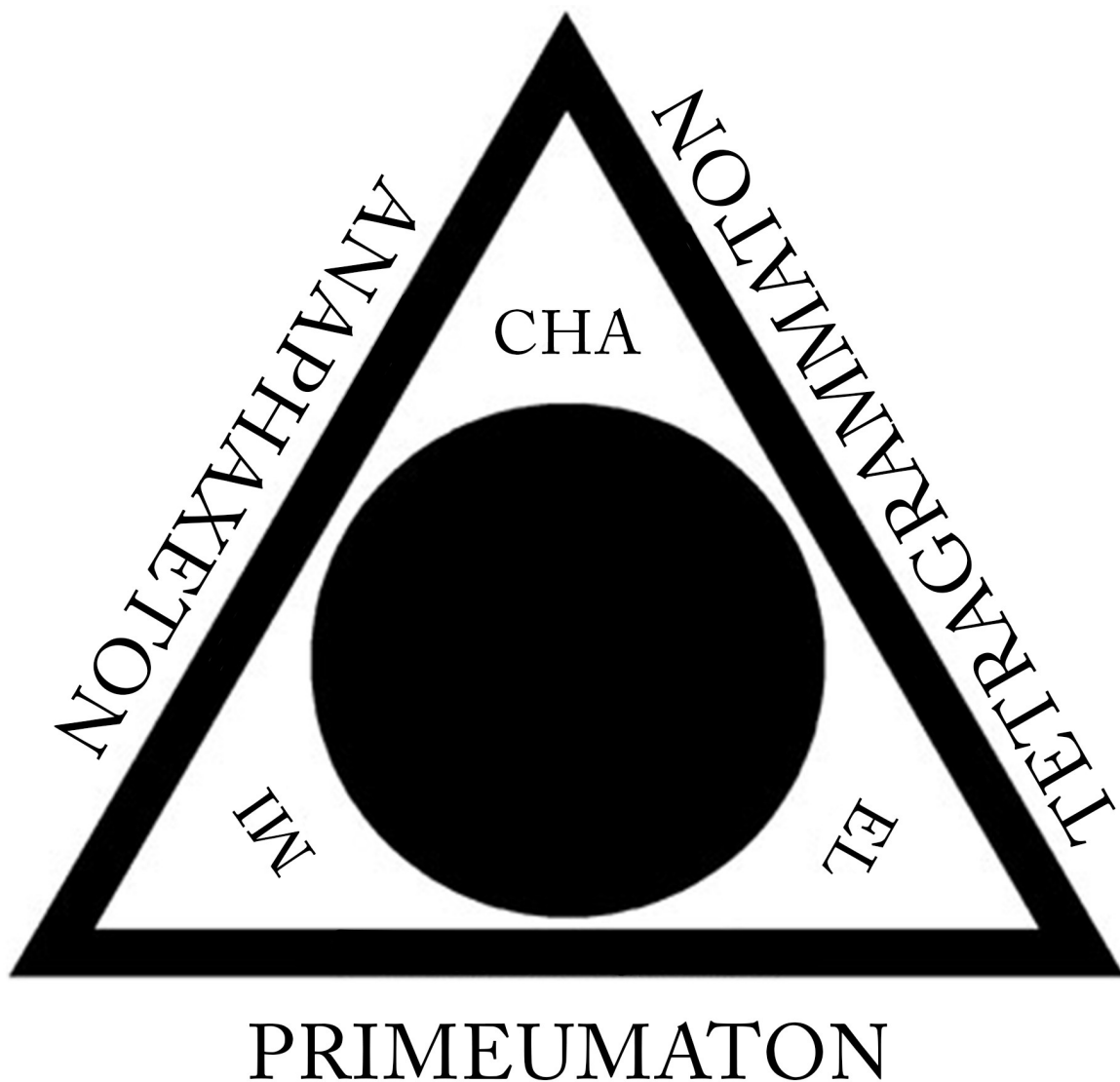
Příloha 22

Výběr z cyklu. Část třetí.

Příloha 1

Šalamounův magický trojúhelník⁵.

Symbol používaný v Goetické démonologii k vyvolávání.

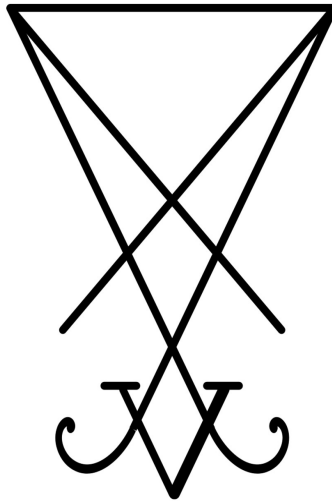

⁵ Provedení vlastní.

Příloha 2

Luciferův sigil⁶.

Luciferova pečeť používaná v moderním satanismu. Též slouží k přivolávání. Původní a vlastní provedení.

⁶ Provedení vlastní

Tradiční vzhled Thébské abedecy⁷.

The Witches' Alphabet: Theban Script

A	Ƶ	H	Ʒ	O	Ɔ	V	ƶ
B	Ƨ	I	Ʊ	P	Ʒ	W	ƶ
C	Ʒ	J	Ʊ	Q	Ɔ	X	Ʒ
D	Ʒ	K	Ʒ	R	Ʒ	Y	Ʒ
E	Ɔ	L	ƶ	S	ƶ	Z	Ʒ
F	Ʒ	M	ƶ	T	ƶ	<i>Symbol designating the end of a sentence</i>	Ʒ
G	Ʊ	N	ƶ	U	ƶ	<i>Draw your personal sigil here</i>	

Also called "The Runes of Honorius," these letters are used to write spells and incantations in a Witch's Book of Shadows, and to inscribe one's Craft name on ritual tools and Witch jewels. Their origin is lost in the mists of antiquity.

Ƶƶƶƶƶƶ ƶƶ

© 1995 by Amber K

⁷ Zdroj – threehundredandsixty-six.wordpress.com.

Příloha 4

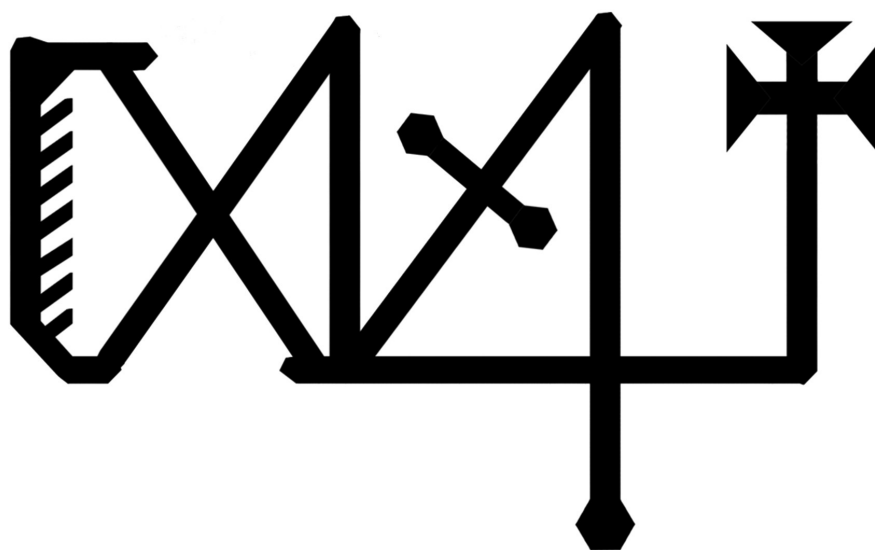
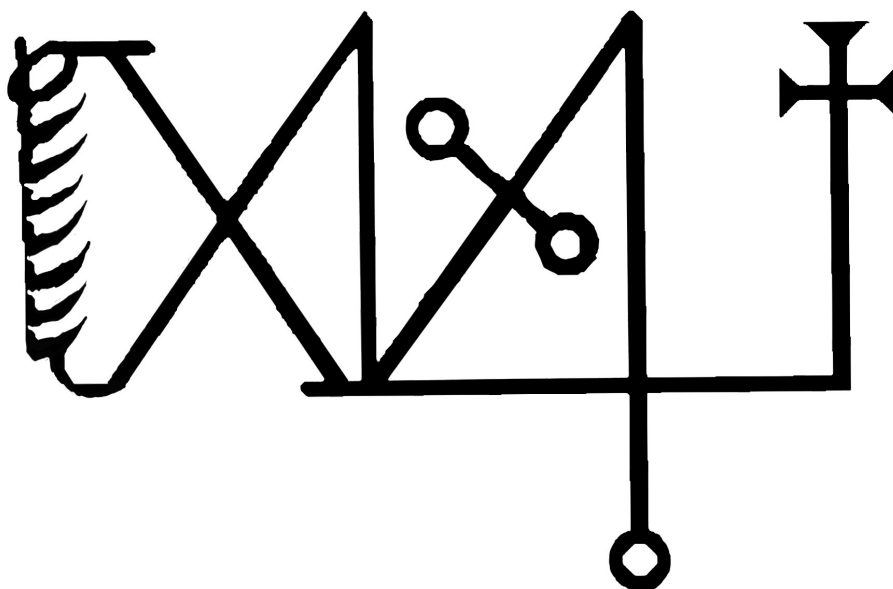
Stanislas De Guaita: Le Temple de Satan⁸. Hvězda v pravém horním rohu ilustrace byla použita jako základ pro jednu z pečetí.

⁸ Lóže OLDM, Goetia, s. 235

Příloha 5

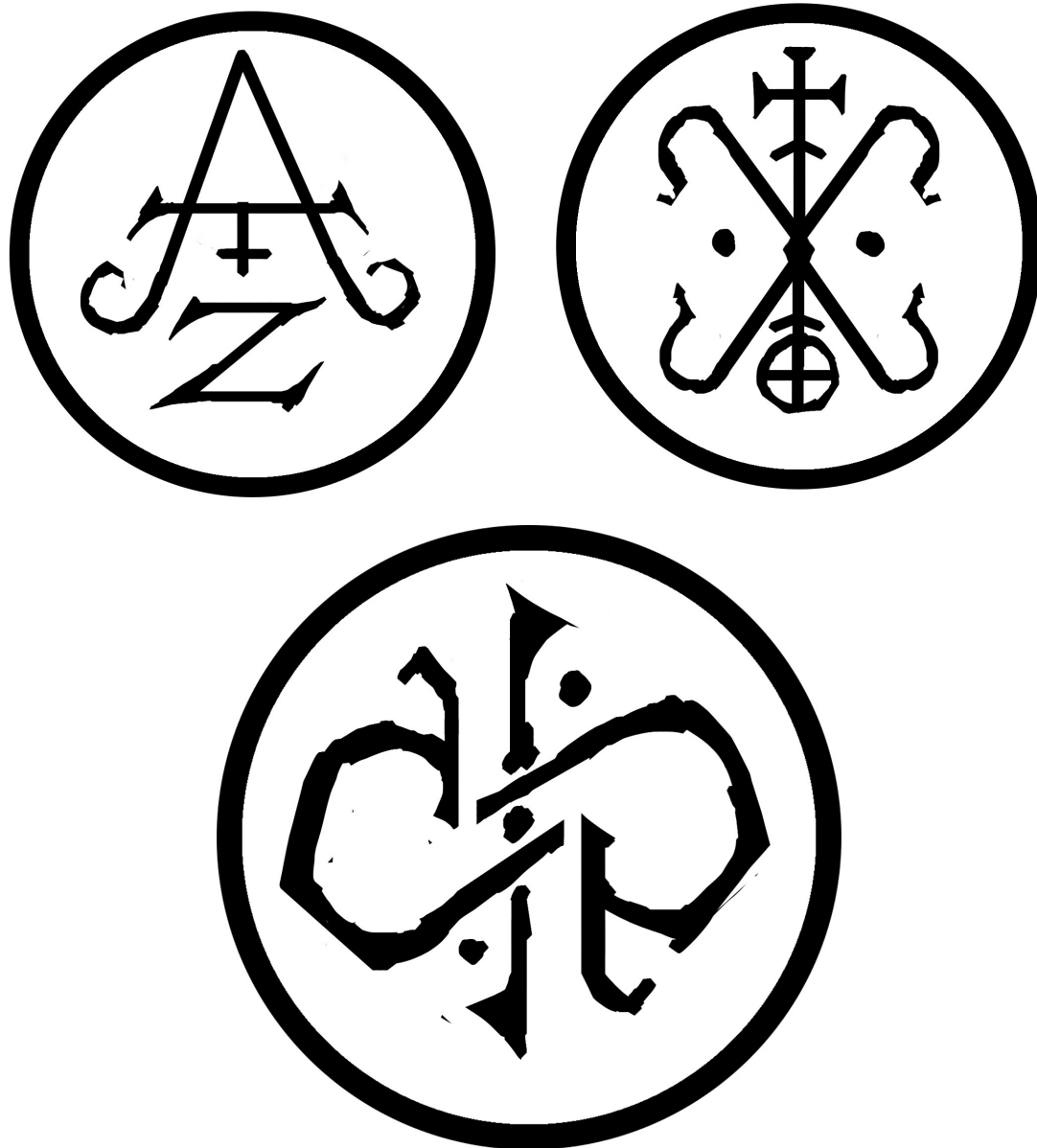
Pečeť Lucifuga používaná v současném satanismu.
Původní⁹ a vlastní provedení.

⁹ Zdroj – angelfire.com.

Příloha 6

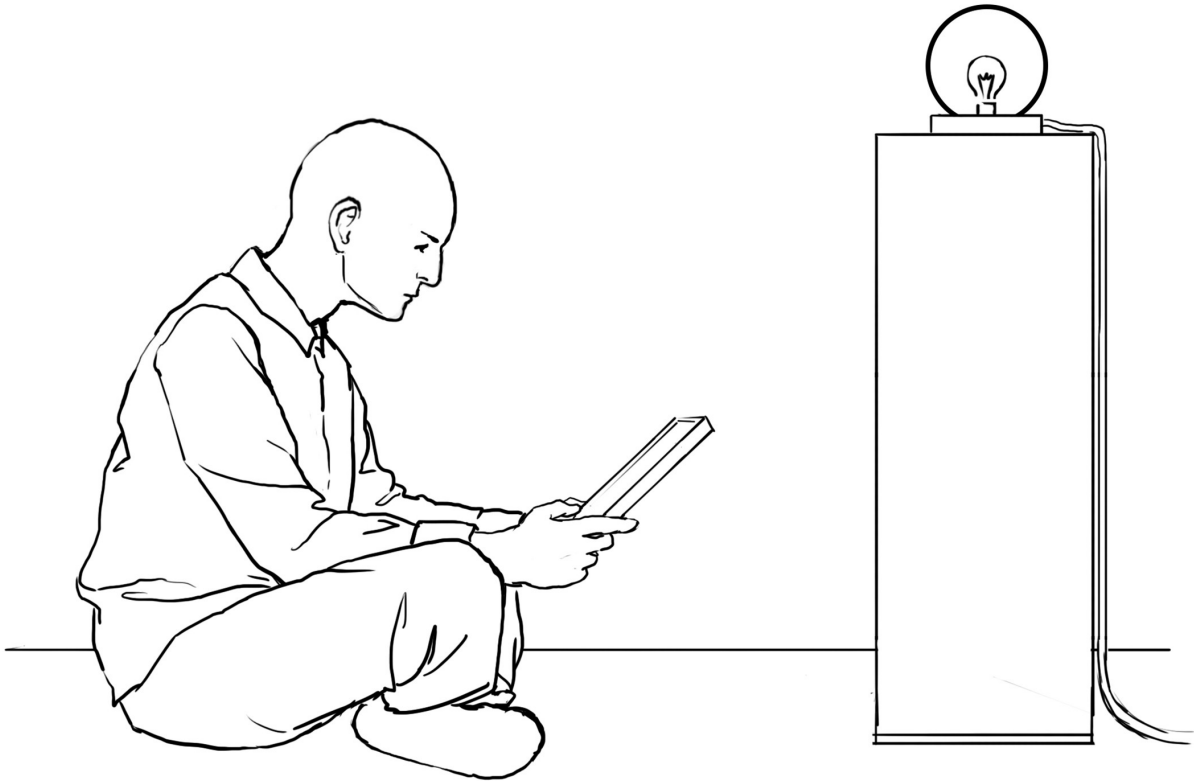
Příklady návrhů nepoužitých pečeti¹⁰

¹⁰ Zpracování vlastní.

Příloha 7

Příklad rozvržení pracovní plochy při nazírání¹¹.

¹¹ Ilustrace vlastní.

Příloha 8

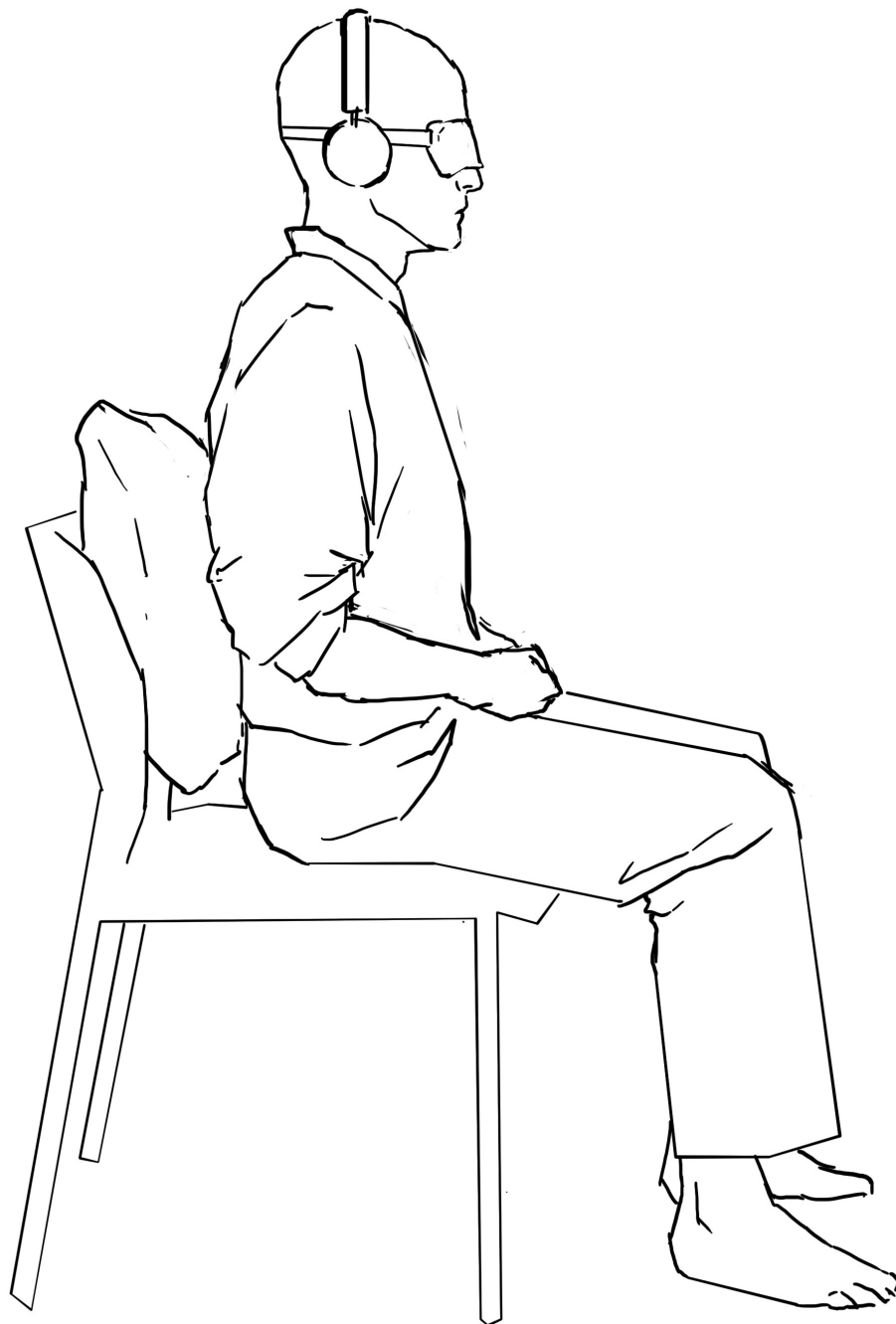
Jednoduché černé zrcadlo používané při pokusech¹².

¹² Foto vlastní.

Příloha 9

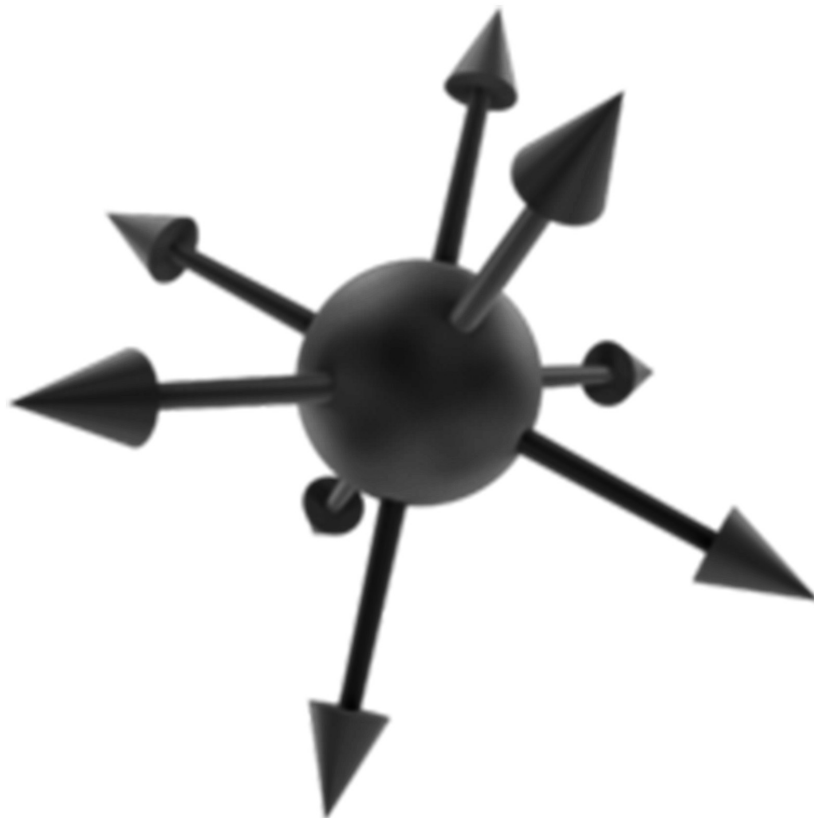
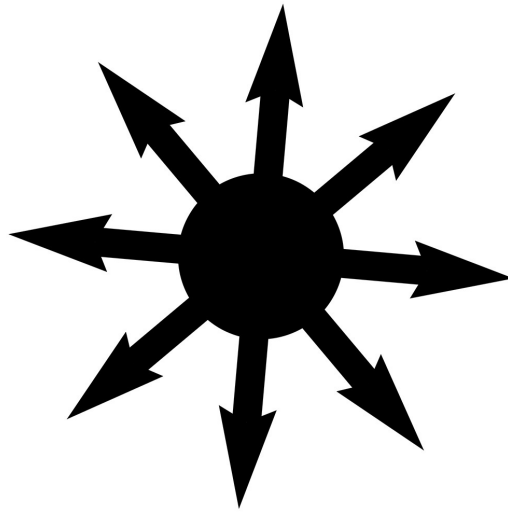
Pozice při poslechu tracků i-Doser¹³. Důležitá jsou kvalitní sluchátka a páska přes oči.

13 Ilustrace vlastní.

Příloha 10

Znamení chaosmagie¹⁴. V jednoduchém provedení je použito v úvodu knihy.

14 Zdroj – wikipedia.org

Příloha 11

Gates of Hades challenge – Záběry z videí zachycující posluchače tracku Gates of Hades¹⁵.

15 Zdroj – youtube.com.

Příloha 12

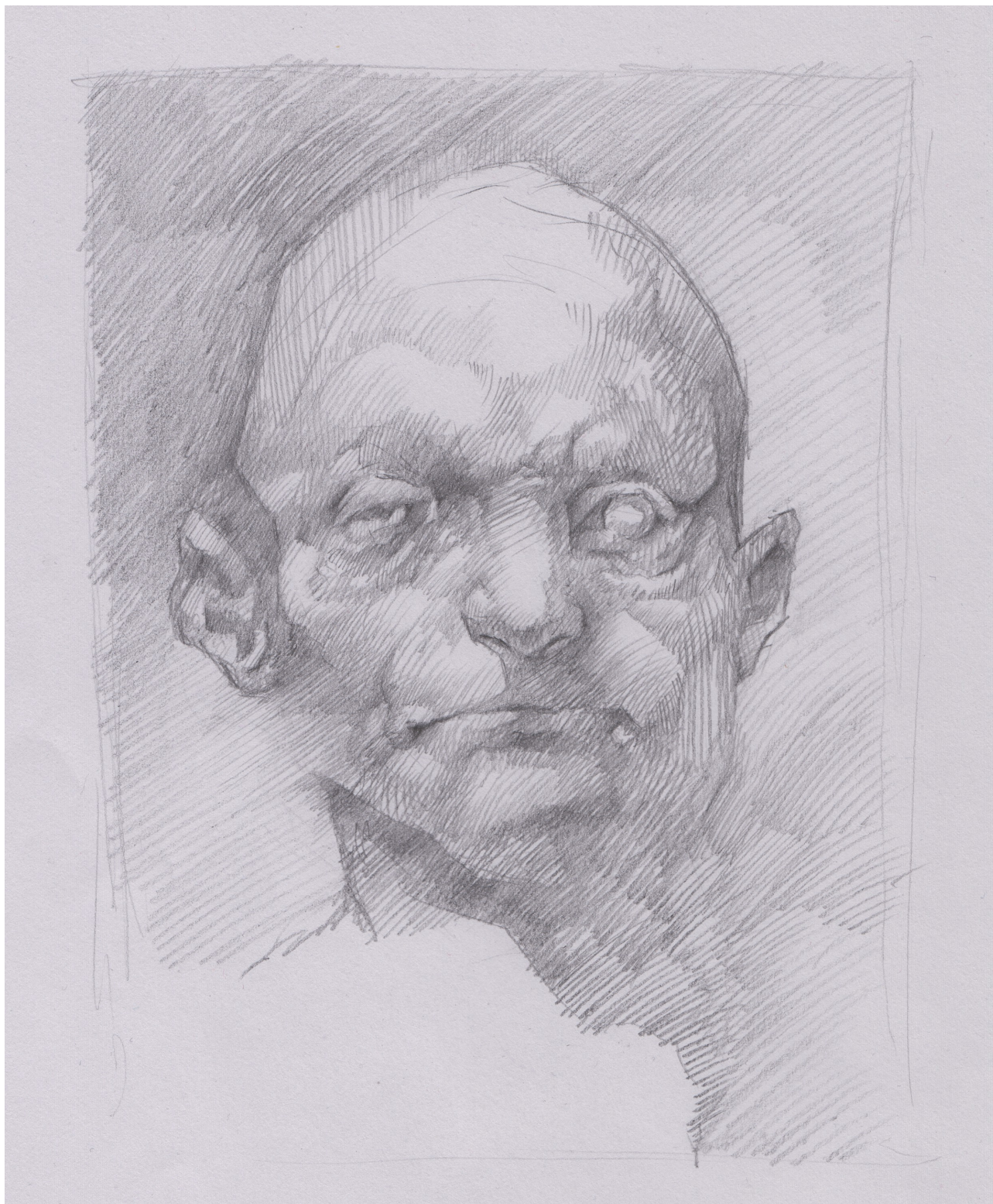
Skica k malbě¹⁶.

16 Ilustrace vlastní.

Příloha 13

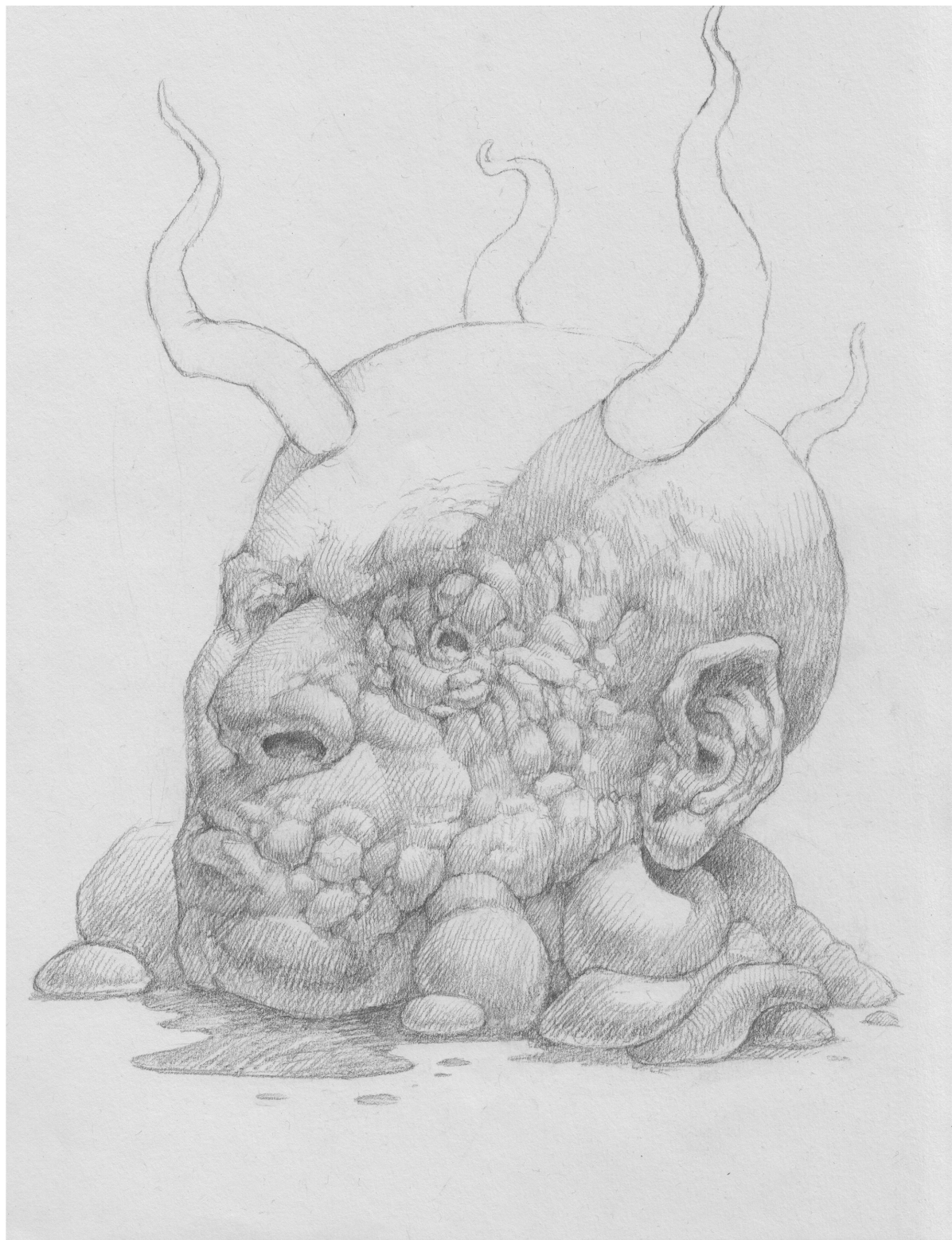
Skica k malbě¹⁷.

17 Ilustrace vlastní.

Příloha 14

Nepoužitá skica¹⁸.

18 Ilustrace vlastní.

Příloha 15

Jeden z pokusů deformace celého těla¹⁹. Nepoužito.

19 Ilustrace vlastní.

Příloha 16

Původní pokusy s abstrakcí ze skicáku²⁰.

²⁰ Ilustrace vlastní.

Příloha 17

Výběr z cyklu²¹. Část první.

21 Ilustrace vlastní.

Příloha 18

Výběr z cyklu²². Část první.

22 Ilustrace vlastní.

Příloha 19

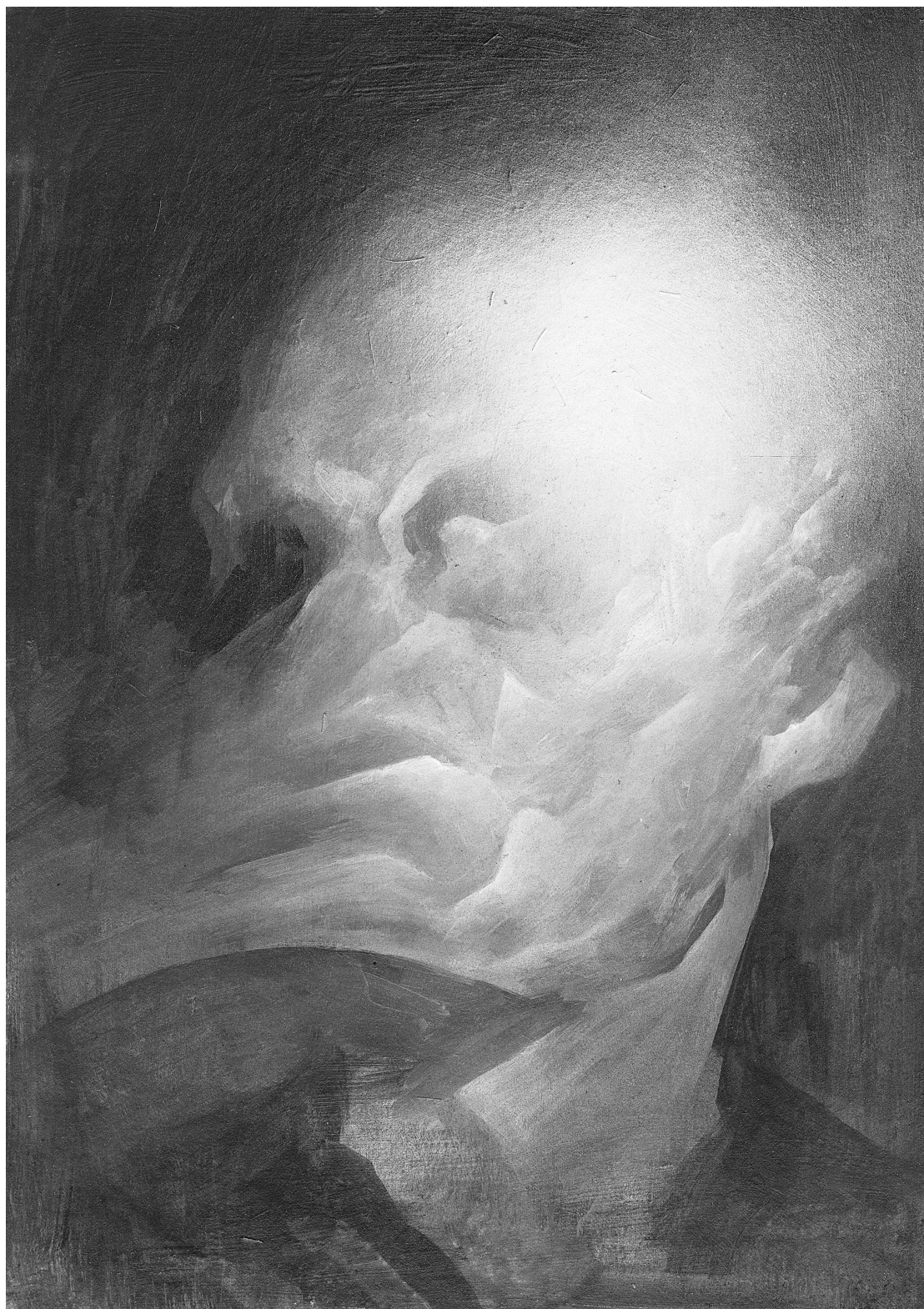
Výběr z cyklu²³. Část druhá

23 Ilustrace vlastní.

Příloha 20

Výběr z cyklu²⁴. Část druhá.

24 Ilustrace vlastní.

Příloha 21

Výběr z cyklu²⁵. Část třetí.

25 Ilustrace vlastní.

Příloha 22

Výběr z cyklu²⁶. Část třetí.

26 Ilustrace vlastní.